

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ממעל ממש"11, נקודת הַפְּהוֹת, שְׁאֶצֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 2 בְּשׂוּהוּ, אותה בחינה בנשמה היהודית שעליה אומר ארמור'ר הזקן בספר
 3 התניא פרק "לב" שמבחינתה אין הברלים וחילוקי דרגות בין הנשמות אלא
 4 "כּוֹלֵן מִתְאַיְמוֹת כָּל הַנִּשְׁמוֹת שׁוֹת וְאָב אֶחָד לְכּוֹלֵנָה"12 ולכל
 5 הנשמות יש שורש ומקור משותף אחד
 6 באלוקות, ורק בדרגות של הנשמה
 7 שלמטה מה'עצם' יש הברלים וחילוקי
 8 דרגות.
 9 (ג) וְהַעֲנִין בְּזָה, התוכן הפנימי של
 10 המבוואר לעיל אודות הקשר של השם
 11 ל'עצם' החיות והמציאות של האדם
 12 הוא שְׁבִקְרִיָּאָה בְּשֵׁם מִתְבַּטְּאָת
 13 הָאֵהָבָה הַעֲצָמִית שֶׁל
 14 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנֵי
 15 יִשְׂרָאֵל שהיא אהבה שקשורה לעצם
 16 המהות והמציאות של כל אחד מבני
 17 ישראל ולא לפרטים שבהם יש חילוקי
 18 דרגות. ויִיבֵן התוכן של ביטוי
 19 האהבה העצמית של הקדוש-ברוך-הוא
 20 באמצעות הקריאה לבני ישראל
 21 בשמות מַעֲנִין הָאֵהָבָה הַעֲצָמִית
 22 שֶׁל הַהוֹרִים לְבָנֵם
 23 (שְׁנִשְׁתַּלְשְׁלָה וְהִיא בְּדוּגְמַת
 24 הָאֵהָבָה הַעֲצָמִית שֶׁל
 25 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנֵי
 26 יִשְׂרָאֵל13 בהתאם לכלל שכל
 27 העניינים הקיימים בעולם הזה
 28 נשתלשלו משורש ומקור רוחני עליון,
 29 ולכן למרות ריחוק הערך בין המקור
 30 העליון למציאות הגשמית, עדיין יש
 31 להם דימיון מסויים (לשורשם),
 32 שֶׁהַחֲבָה שְׁמִבְטָאִים הַהוֹרִים
 33 לְבָנֵם עַל-יְדֵי הַקְּרִיָּאָה בְּשֵׁמוֹ
 34 (וּבִפְרָט עַל-יְדֵי הַסְּלִסּוּל
 35 בְּשֵׁם וְהוֹסֵפֶת כִּינּוּי כּו' שֶׁהֵם
 36 דברים שנודעו 'ליפות' את השם
 37 ולהדגיש אותו ואת ענין החיבה)
 38 הִיא בְּעוֹמֵק יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר
 39 הַחֲבָה שֶׁל הַהוֹרִים לְבָנֵם
 40 שְׁמִתְבַּטְּאָת עַל-יְדֵי נְתִינַת
 41 מִתְּנָה, או עַל-יְדֵי דְבוּר דְּבָרֵי

אֵהָבָה, וְאֶפִּילוּ עַל-יְדֵי חֲבוּק וְנִשְׁוּק. וטעם הדבר שהקריאה בשם
 מבטאת חיבה יותר מאשר מתנה, דיבורים של אהבה וחיבוק ונישוק, אף שכל
 אלה הם בהחלט ביטויים של אהבה, הוא דְּהִנְהוּ, נְתִינַת מִתְּנָה וְדְבוּר
 דְּבָרֵי אֵהָבָה, הֲרִי זֶה תְּלוּי בְּגִיל וּבְהִכְנַת הַיָּלֵד, כִּי כָּאֲשֶׁר
 נוֹתְנִים לְיָלֵד גְּדוּל מִתְּנָה
 שְׁמִתְאַיְמָה לְיָלֵד קָטָן, הִנְהוּ
 לֹא זֶה בְּלִבְד שְׁאִין זֶה מְבֹטָא
 עֲנִין שֶׁל חֲבָה, אֲלֹא אֲדַרְבֵּהּ,
 זֶה מְבֹטָא הַפֶּךָ הַחֲבָה. וְכֵן
 לְאִידָךְ גִּיסָא, שְׁכָאֲשֶׁר נוֹתְנִים
 לְיָלֵד קָטָן מִתְּנָה שְׁמִתְאַיְמָה
 לְיָלֵד גְּדוּל, שְׂגֵם בְּמִקְרָה זֶה
 הַמִּתְנָה לֹא מִתְאַיְמָה לְמִקְבֵּל, אִין זֶה
 מְבֹטָא עֲנִין שֶׁל חֲבָה14. וְכֵן
 בְּנוֹגֵעַ לְדְבָרֵי אֵהָבָה, שְׁדוּקָא
 כָּאֲשֶׁר הֵם לְפִי עֲרֵךְ וְהַהֲכָנָה
 שֶׁל הַבֵּן, אֲזִי מְבֹטָאִים עֲנִין
 הַחֲבָה וְאִילוּ דְבָרִים שֶׁלְמַעֲלָה
 מִהַשְּׂגָתוֹ לֹא נִקְלָטִים אֲצִלוּ וְאִינֵם
 אֲמַצְעֵי לְבִטָא אֵת הַחֲבִיבָה אֲלִיו. וְכִינּוּן
 שְׁמִתְנָה וְדְבָרֵי חֲבָה, שֶׁהֵם
 הַכְּלִים הָאֲמַצְעִים שְׁעַל-יָדֵם
 מִתְבַּטְּאָת הַחֲבָה, הֵם מְדוּדִים
 כִּיוּן שְׁצוּרִיכִים הַחֲבִיבָה בְּהַתְאַמָּה לְפִי
 הַגִּיל וְהַהֲכָנָה שֶׁל הַבֵּן, הֲרִי
 מוּבֵן שְׂגֵם הַחֲבָה שְׁמִתְבַּטְּאָת
 עַל-יָדֵם הִיא בְּמִדְיָה, בְּמִידָה
 מוּגַבְלָת, וּבְכִמְלִיא אִין זֶה
 הָאֵהָבָה הַעֲצָמִית לְעֶצֶם הַמַּהוּת
 וְהַמְצִיאוֹת שֶׁל הַבֵּן, שְׁאִינָה
 מְדוּדָה וְאִינָה מוּגַבְלָת לְפִי שְׁכָלוֹ
 כּו'. וְאֶפִּילוּ הָאֵהָבָה וְהַחֲבָה
 שְׁמִתְבַּטְּאָת עַל-יְדֵי חֲבוּק
 וְנִשְׁוּק, שְׁשִׁיכִים הֵן לְקָטָן
 וְהֵן לְגְדוּל בְּאוֹתָה מִיָּדָה, וּמֵאַחַר
 שְׂבוּהָ אִין צוּרֵךְ בְּהַתְאַמָּה לְפִי הַגִּיל
 וְהַהֲכָנָה שֶׁל הַבֵּן, לְכַאוּרָה זֶהוּ בִיטוּי
 לְאֵהָבָה הַעֲצָמִית הַבְּלִיָּה מוּגַבְלָת, מִכָּל
 -מִקּוֹם גַּם זֶה בִיטוּי חֲבִיבָה מוּגַבְלָת, כִּי
 הֲרִי15 חֲבוּק וְנִשְׁוּק שְׁשִׁיכִים
 דְּוָקָא בְּשַׁעָה שְׁהָאֵהוּב נִמְצָא

12) שם רפ"ב. 13) וכן האהבה עצמית שמהבן להוריו, שרשה היא אהבת כנס"י להקב"ה - ראה לקו"ש שם הערה 33 (מד"ה אתה אחד תשכ"ט). 14) להעיר מפיה"מ להרמב"ם ר"פ חלק ד"ה וכת חמישית. 15) לשלימות הענין - ראה שיחת ש"פ וארא תשכ"ט (נדפסה בהוספה ללקו"ש ח"ו בסופו (ע' 413 ואילך)).